

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2006 — Kretschmer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-229/06)

(2006/C 294/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elfriede Kretschmer (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: G. Vandersanden, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 14 Ιουνίου 2006, περί μη καταβολής της πλήρους ημερήσιας αποζημίωσης διαμονής από τις 16 Οκτωβρίου 2003 και περί καθορισμού του Overijse (Βέλγιο) ως τόπου προσλήψεως·
- κατά συνέπεια, να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τα ακόλουθα ποσά:
 - (i) ως ημερήσια αποζημίωση διαμονής:
 - 50 ευρώ ανά ημέρα για το χρονικό διάστημα από 16ης Οκτωβρίου 2003 έως 30 Απριλίου 2004, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 2ας Ιουνίου 2003,
 - 84 ευρώ ανά ημέρα για το χρονικό διάστημα από 1ης Μαΐου 2004 έως 31 Μαρτίου 2005, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 3ης Μαΐου 2004,
 - 84,35 ευρώ ανά ημέρα από 1ης Μαΐου 2005 και εντεύθεν, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 7ης Μαρτίου 2005,
 - (ii) 72,39 ευρώ ως πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 7ης Μαρτίου 2005·

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα τόκους υπερημερίας επί των ανωτέρω μνημονευομένων υπό (i) και (ii) ποσών από της ημερομηνίας κατά την οποία καθένα από τα ποσά αυτά κατέστη απαιτητό και μέχρι της πραγματικής καταβολής του. Το επιτόκιο πρέπει να υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως το οποίο ίσχυε για κάθε συγκεκριμένη περίοδο, προσαυξημένου κατά δύο μονάδες·

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει ένα συμβολικό ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη η προσφεύγουσα για πταίσματα συνιστάμενα στην καθυστέρηση που σημειώθηκε στη διαχείριση του φακέλου της·

— να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι εθνική εμπειρογνώμονας αποσπασμένη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Μετά από μια πρώτη σύμβαση από τις 16 Οκτωβρίου 2003 έως τις 15 Οκτωβρίου 2004, προσλήφθηκε και πάλι για περίοδο ενός έτους από τις 16 Οκτωβρίου 2004 έως τις 15 Οκτωβρίου 2005, καθώς και για περαιτέρω περίοδο δύο ετών, από τις 16 Οκτωβρίου 2005 έως τις 15 Οκτωβρίου 2007. Με την προσφυγή της, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως, που της κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 14ης Ιουνίου 2006, να μη της καταβληθεί η πλήρης ημερήσια αποζημίωση διαμονής από τις 16 Οκτωβρίου 2003, και με την οποία ορίστηκε το Overijse (Βέλγιο) ως τόπος προσλήψεως.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των ρυθμίσεως του 2002, του 2004 και του 2005 σχετικά με τους αποσπασμένους στο Κοινοβούλιο εθνικούς εμπειρογνώμονες (ΑΕΕ). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τον χρόνο της πρώτης προσλήψεώς της, είχε την κατοικία της στη Γερμανία και όχι στο Βέλγιο, που ορίστηκε ως τόπος προσλήψεως από τις αρχές του Κοινοβουλίου. Υποστηρίζει ότι δέχθηκε την απόσπασή της κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αρχής στην οποία υπηρετούσε τότε (της Πρωθυπουργού του Land της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας) και της Επιτροπής στο πλαίσιο της πρώτης προσλήψεώς της ως έκτακτης υπαλλήλου για το χρονικό διάστημα από 1ης Σεπτεμβρίου 2002 έως 31 Ιουλίου 2003, πράγμα που συνιστά, κατά τη γνώμη της, απόδειξη του τόπου κατοικίας της πριν από την πρόσληψή της και κατά τον χρόνο των ανανεώσεων των συμβάσεων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η μετακόμισή της στις Βρυξέλλες, προκειμένου να αναλάβει καθήκοντα ως αποσπασμένη εθνική εμπειρογνώμονας, και η υπαγωγή της στις βελγικές ρυθμίσεως όσον αφορά την εγγραφή της ως προσωρινής κατοίκου Βρυξελλών, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συνιστώσες αλλαγή του «τόπου κατοικίας», ο οποίος προϋποθέτει σταθερή μόνιμη και παρατεταμένη εγκατάσταση. Προς στήριξη της θέσεώς της, η προσφεύγουσα επικαλείται το ότι απασχολήθηκε με συμβάσεις ορισμένης διάρκειας, για ανώτατο χρονικό διάστημα έξι ετών, και ότι, μετά το χρονικό αυτό διάστημα, θα επιστρέψει, καταρχήν, στη Γερμανία, για να ασκήσει τα καθήκοντά της ως δικαστής στο εθνικό δικαστήριο. Επομένως, θεωρεί ότι ο τόπος κατοικίας της είναι, καθ' όλη τη διάρκεια της αποσπάσεώς της ως ΑΕΕ, η Γερμανία και όχι οι Βρυξέλλες.

Όσον αφορά το αίτημα αποζημίωσης, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπερέβη την εύλογη προθεσμία απαντήσεως στις αιτήσεις της προς παροχή διευκρινίσεων και επανεξέταση της καταστάσεώς της και ότι, επιπλέον, η συμπεριφορά αυτή αντιβαίνει στις επιταγές του ευρωπαϊκού κώδικα καλής συμπεριφοράς των διοικητικών υπηρεσιών. Η προσφεύγουσα ζητεί ικανοποίηση της ηθικής βλάβης με την επίδικση ενός συμβολικού ευρώ. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης τόκους υπερημερίας επί των ποσών που της οφείλονται δυνάμει των ρυθμίσεων του 2002, του 2004 και του 2005 περί των ΑΕΕ.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — NOS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-237/06)

(2006/C 294/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nederlandse Omroep Stichting (εκπρόσωποι: J.J. Feenstra και H.M.H. Spreyart, advocaten)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, και ειδικότερα τα άρθρα 1, παράγραφοι 1 και 2, 2 και 3 και τις αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες στηρίζονται τα άρθρα αυτά·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο οργανισμός Nederlandse Omroep Stichting (NOS) ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2006, σχετικά με την ad hoc χρηματοδότηση των ολλανδικών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων (κρατική ενίσχυση C 2/2004, πρώην NN 170/2003).

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, πρώτον, παράβαση του άρθρου 88, παράγραφοι 1, 2 και 3, ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή εσφαλμένως ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάκριση μεταξύ νέων και υφιστάμενων ενισχύσεων. Η ad hoc ενίσχυση που αποτελεί το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι μόνον ένα μέρος του συνολικού συστήματος της δημοσίας χρηματοδότησεως των ολλανδικών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων. Το γενικό σύστημα έχει θεωρηθεί από την Επιτροπή ως υφιστάμενη ενίσχυση. Χρηματικές ροές, τις οποίες η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως ad hoc χρηματοδότηση, έγιναν εντός του ίδιου πλαισίου, οπότε, κατά τον προσφεύγοντα, πρέπει να θεωρηθούν ως υφιστάμενη ενίσχυση.

Δεύτερον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ λόγω εσφαλμένης, από την πλευρά της Επιτροπής, ερμηνείας και εφαρμογής της αποφάσεως Altmark⁽²⁾. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή κακώς έκρινε, λαμβάνοντας εσφαλμένο σημείο αφετηρίας, ότι η ad hoc χρηματοδότηση πρέπει να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι τα κριτήρια που διατυπώθηκαν από το Δικαστήριο στην απόφαση Altmark δεν μπορούν να εφαρμοστούν εν προκειμένω. Αντιθέτως, ως σημείο αφετηρίας έπρεπε να ληφθεί το Πρωτόκολλο του Άμστερνταμ για τη χρηματοδότηση των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων⁽³⁾.

Τρίτον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ, 88 ΕΚ και 253 ΕΚ και του κανονισμού 659/1999 λόγω ελλείψεως σχέσεως μεταξύ της ad hoc χρηματοδότησεως και της διαπιστωθείσας από την Επιτροπή υπερβολικής αντισταθμίσεως. Κατά τον προσφεύγοντα, η υπερβολική αντιστάθμιση που συνδέθηκε με τη δημιουργία αποθεματικών των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών είναι ανεπαρκής για να αποδοθεί σε μια χορήγηση χρημάτων την οποία η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως ad hoc χρηματοδότηση.

Ο προσφεύγων προβάλλει, τέταρτον, παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ καθόσον η Επιτροπή κακώς θεωρεί κρατικές ενισχύσεις τα έσοδα από τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, η ad hoc χρηματοδότηση δεν ευνοεί τον προσφεύγοντα ως επιχείρηση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ και η ληφθείσα δημόσια χρηματοδότηση δεν οδηγεί σε στρέβλωση του ανταγωνισμού υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Πέμπτον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ λόγω ελλείψεως επαρκούς αναλογικότητας. Κατά τον προσφεύγοντα, λαμβανομένου υπόψη και του Πρωτοκόλλου του Άμστερνταμ για τη χρηματοδότηση των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων, η Επιτροπή, μετά τη διαπίστωση ότι δεν στρεβλώθηκε ο ανταγωνισμός, κακώς δεν συνέδεσε την έλλειψη επιπτώσεων της υπερβολικής αντισταθμίσεως με το δημόσιο συμφέρον και γενικά με το κοινοτικό συμφέρον. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η Επιτροπή έπρεπε εν προκειμένω να λάβει υπόψη την περιορισμένη έκταση της ολλανδόφωνης ζώνης και το γεγονός ότι, στο προβλεπτό μέλλον, τα δημιουργηθέντα αποθεματικά θα οδηγήσουν σε δαπάνες και έτσι θα εξαλειφθούν.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η Επιτροπή από πολλές απόψεις διέυρνε το πεδίο της έρευνας.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg (Συλλογή 2003, σ. I-7747).

⁽³⁾ Πρωτόκολλο το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και έχει ως αντικείμενο το σύστημα δημοσίας ραδιοτηλεοράσεως στα κράτη μέλη.